HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera întâi)

20 martie 2013*

„Contracte de achiziții publice de bunuri — Euratom — Procedură de cerere de ofertă desfășurată de întreprinderea comună Fusion for Energy — Furnizare de echipament electric — Respingerea unei oferte prezentate de un ofertant — Procedură deschisă — Ofertă care conține rezerve — Securitate juridică — Încredere legitimă — Proporționalitate — Conflict de interese — Decizie de atribuire — Acțiune în anulare — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate — Răspundere extracontractuală”

În cauza T-415/10,

Nexans France, cu sediul în Paris (Franța), reprezentată de J.-P. Tran Thiet, de J.-F. Le Corre și de M. Pigeat, avocați,

reclamantă,

împotriva

Întreprinderii comune europene pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune, cu sediul în Barcelona (Spania), reprezentată de A. Verpont, în calitate de agent, asistată de C. Kennedy-Loest și de C. Thomas, solicitors, de J. Derenne și de N. Pourbaix, avocați, și de M. Farley, solicitor,

pârâtă,

având ca obiect, pe de o parte, o cerere de anulare a deciziei de respingere a ofertei prezentate de reclamantă și a deciziei de atribuire a contractului unui alt ofertant, precum și, pe de altă parte, o cerere de daune interese,

TRIBUNALUL (Camera întâi),

compus din domnii J. Azizi, președinte, și S. Frimodt Nielsen (raportor) și doamna M. Kancheva, judecători,

grefier: domnul J. Plingers, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 27 noiembrie 2012,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre

Istoricul cauzei

1. *Prezentarea întreprinderii comune*

1 La 21 noiembrie 2006, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (Euratom), Republica Populară Chineză, Republica India, Japonia, Republica Coreea, Federația Rusă și Statele Unite ale Americii au încheiat Acordul privind instituirea Organizației Internaționale ITER pentru Energia prin Fuziune în vederea punerii în aplicare comune a proiectului ITER (JO 2006, L 358, p. 62, Ediție specială, 11/vol. 51, p. 71).

2 Prin Decizia 2007/198/Euratom din 27 martie 2007 de înființare a întreprinderii comune europene pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune, cu oferirea unor avantaje conexe (JO L 90, p. 58), Consiliul Uniunii Europene a înființat o întreprindere comună în sensul articolului 45 EA, denumită „întreprinderea comună europeană pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune (Fusion for Energy)" (denumită în continuare „întreprinderea comună").

3 Potrivit articolului 1 din Decizia 2007/198, întreprinderii comune îi revine obligația de a contribui, în numele Euratom, la Organizația Internațională ITER [articolul 1 alineatul (2) litera (a)], de a contribui, în numele Euratom, la activitățile din cadrul „abordării extinse" desfășurate împreună cu Japonia, în vederea producerii rapide a energiei de fuziune [articolul 1 alineatul (2) litera (b)], și de a pregăti și a coordona un program de activități în vederea pregătirilor pentru construirea unui reactor de fuziune experimental și a instalațiilor conexe [articolul 1 alineatul (2) litera (c)]. Sarcinile întreprinderii comune includ astfel, printre altele, organizarea, la cererea Organizației Internaționale ITER, a unor proceduri de cerere de ofertă pentru furnizarea instalațiilor și a serviciilor necesare contribuției europene la proiectul ITER, precum și, în cadrul unui acord specific încheiat între Euratom și Japonia, furnizarea anumitor componente pentru reactorul experimental japonez de fuziune nucleară JT-60SA (denumit în continuare „proiectul JT-60SA").

4 Articolul 5 din Decizia 2007/198 prevede că întreprinderea comună are propriul regulament financiar, întemeiat pe principiile Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198), de la care se poate însă îndepărta în cazul în care nevoile specifice de funcționare a întreprinderii comune impun acest lucru, sub rezerva unei consultări prealabile cu Comisia Comunităților Europene.

5 Prin două decizii din 22 octombrie 2007, modificate la 18 decembrie 2007, consiliul de administrație al întreprinderii comune a adoptat, pe de o parte, regulamentul financiar al acesteia (denumit în continuare „Regulamentul financiar al întreprinderii comune") și, pe de altă parte, normele de aplicare a regulamentului respectiv (denumite în continuare „Regulamentul de aplicare").

2. *Atribuirea contractului*

6 În anii 2007, 2008 și 2009, întreprinderea comună a încheiat acorduri de aprovizionare cu organizația internațională ITER. Potrivit acestor acorduri, întreprinderea comună s-a angajat, printre altele, să furnizeze anumiți supraconductori necesari pentru dezvoltarea proiectelor ITER și JT-60SA.

7 În paralel cu aceste acorduri, întreprinderea comună a încheiat cu agenția națională rusă care participa la proiectul ITER un acord de punere în aplicare a achizițiilor, potrivit căruia agenția rusă trebuia să furnizeze cablurile necesare fabricării supraconductorilor pentru bobine de câmp poloidal (denumite

în continuare „conductori PF”) care trebuiau să facă obiectul contribuției întreprinderii comune la proiectul ITER, în timp ce întreprinderea comună urma să se ocupe de acoperirea cu înveliș de protecție a conductorilor PF care trebuiau să facă obiectul contribuției ruse la proiectul ITER.

8 La 6 august 2009, întreprinderea comună a publicat în suplimentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JO 2009/S 149-218279) anunțul de participare F4E-2009-OPE-018 pentru atribuirea, în cadrul unei proceduri deschise, a unui contract de furnizare (denumit în continuare „contractul”) pentru achiziționarea de conductori PF, pe de o parte, și de supraconductori pentru bobine de câmp toroidal (denumiți în continuare „conductori TF”), pe de altă parte.

9 Obiectul contractului se referea, în primul rând, la cablajul și la acoperirea cu înveliș de protecție a conductorilor TF care trebuiau să fie furnizați de Euratom proiectului ITER, în al doilea rând, la acoperirea cu înveliș de protecție a conductorilor PF care trebuiau să fie furnizați de Euratom și de Federația Rusă proiectului ITER și, în al treilea rând, la cablajul și acoperirea cu înveliș de protecție a conductorilor TF care trebuiau să fie furnizați, în contul Euratom, de Republica Franceză și de Republica Italia proiectului JT-60SA.

10 Anunțul de participare preciza că era vorba despre o procedură deschisă, supusă dispozițiilor Regulamentului financiar al întreprinderii comune și Regulamentului de aplicare.

11 Documentele cererii de ofertă cuprindeau un caiet de sarcini și 18 anexe, printre care „Specificațiile de management” (anexa A, denumite în continuare „Specificațiile de management”), „Specificațiile tehnice pentru furnizarea de conductori TF și PF” (anexa B, denumite în continuare „Specificațiile tehnice”) și un model de contract (anexa 1, denumit în continuare „contractul-tip”). Specificațiile tehnice conțineau, printre altele, un calendar de livrare.

12 Punctul 3.1 din caietul de sarcini menționa că diferiții conductori care făceau obiectul contractului trebuiau să fie livrați în conformitate cu calendarul precizat în secțiunea 3 din Specificațiile tehnice. Potrivit punctului 3.2 din caietul de sarcini, livrările de bunuri trebuiau să fie conforme cu prevederile contractului-tip, ale Specificațiilor de management și ale Specificațiilor tehnice.

13 Punctul 4.1 din caietul de sarcini, intitulat „Condiții generale”, prevedea următoarele:

„Prezentarea unei oferte implică acceptarea tuturor prevederilor contractului-tip și ale anexelor sale, inclusiv ale [Specificațiilor tehnice] și ale [Specificațiilor de management], precum și renunțarea ofertantului la propriile condiții generale sau speciale.

[Întreprinderea comună] poate să ignore orice rezervă sau clauză de exonerare de răspundere în acest scop care ar fi conținută în ofertă și își rezervă dreptul de a respinge astfel de oferte, fără a trebui să procedeze la o evaluare detaliată a motivelor care determină neconformitatea acestora cu caietul de sarcini.

Această secțiune definește condițiile aplicabile depunerii ofertelor, cu alte cuvinte condițiile pe care ofertanții trebuie să le îndeplinească în pregătirea și prezentarea ofertei lor, pentru a permite acceptarea acestora și pentru a favoriza, din partea evaluatorilor, o bună înțelegere și o corectă apreciere a informațiilor comunicate.

Ofertele trebuie să fie clare și concise. Acestea trebuie să fie perfect lizibile și să elimine orice îndoială referitoare la sensul termenilor și al datelor cifrice. Întrucât ofertanții vor fi apreciați exclusiv în funcție de conținutul ofertei lor scrise, aceștia trebuie să arate în mod clar că sunt capabili să se conformeze cerințelor conținute în [Specificațiile tehnice] și în [Specificațiile de management] și că sunt în măsură să îndeplinească sarcinile cerute.

[...]

Ofertele trebuie să fie redactate în conformitate cu prezentul caiet de sarcini și să utilizeze formularele anexate.

Ofertele trebuie să fie semnate de reprezentantul sau reprezentanții calificați ai ofertantului. Cheltuielile efectuate cu ocazia pregătirii și a depunerii ofertelor nu vor fi rambursate de [întreprinderea comună].

Nu va fi oferită nicio informație de niciun fel despre stadiul evaluării ofertelor.

Faptul că sunt îndeplinite condițiile cererii de ofertă și/sau lansarea unei proceduri de cerere de ofertă nu impune [întreprinderii comune] nicio obligație de atribuire a contractului. [Întreprinderea comună] nu este obligată să despăgubească ofertanții a căror ofertă nu a fost acceptată, nici în cazul în care aceasta ar decide să nu atribuie contractul."

14 Caietul de sarcini, al cărui punct 6 era intitulat „Prevederi contractuale", preciza în plus că contractul-tip atașat în anexa 1 era aplicabil procedurii și că prevederile acestui contract făceau parte integrantă din caietul de sarcini.

15 Punctul 13.1.1 din caietul de sarcini prevedea că informațiile tehnice furnizate în oferte trebuiau să fie conforme cu Specificațiile de management și cu Specificațiile tehnice. Acest punct indica, în plus, următoarele:

„Având în vedere documentația menționată mai sus, omiterea totală sau parțială a unei informații esențiale necesare sau neconformitatea ofertei cu cerințele minime ale [Specificațiilor de management] și ale [Specificațiilor tehnice] va determina respingerea ofertei. În consecință, ofertantul este invitat să studieze cu minuțiozitate specificațiile în cauză și să furnizeze în oferta sa orice informație cerută, precum și orice element suplimentar care poate să faciliteze evaluarea ofertei de către [întreprinderea comună]."

16 Potrivit punctului 3 din Specificațiile tehnice, un calendar de livrare stabilea, în număr de luni începând de la intrarea în vigoare a contractului-tip, data la care diferitele tipuri de conductori trebuiau să fie livrați întreprinderii comune de către contractant.

17 Reclamanta, Nexans France, a depus o ofertă (denumită în continuare „Oferta") la 23 octombrie 2009. Aceasta conținea o anexă C 1, intitulată „Lista modificărilor principale la contractul-tip care vor determina reformularea anumitor clauze", propunând mai multe amendamente la contractul-tip (denumite în continuare „rezerve"). Rezervele se refereau, printre altele, la următoarele condiții: în primul rând, reclamanta dorea să condiționeze intrarea în vigoare a contractului de plata unui avans de către întreprinderea comună, precum și de obținerea unei autorizații de construire pentru uzina sa din Cortaillod (Elveția); în al doilea rând, reclamanta dorea să își decline orice răspundere în caz de probleme legate de designul cablurilor stabilit de întreprinderea comună sau cauzate de produse intermediare furnizate de întreprinderea comună ori cauzate de produse fabricate de ea însăși, dar reprelucrate de întreprinderea comună; în al treilea rând, reclamanta dorea să pună în discuție calendarul de livrare; aceasta prezenta un calendar diferit, prevăzând să decaleze prima livrare cu douăsprezece luni și ultima livrare cu o lună, cu alte cuvinte să execute ultima livrare a contractului după 55 de luni în loc de 54; în al patrulea rând, reclamanta solicita ca penalitățile pentru neexecutare să fie calculate pe baza valorii produselor care nu fuseseră livrate la termen, iar nu pe baza valorii totale a contractului și ca rata penalităților aplicabile să fie de 1 % pe săptămână, în limita de 15 % a produselor care nu fuseseră livrate la termen și de 10 % din valoarea totală a contractului; în al cincilea rând, reclamanta înțelegea să pună în discuție clauzele privind amânările livrărilor, regimul plăților parțiale, durata garanției produselor sale, cuantumul maxim al răspunderii sale și principiul prețului fix; în al șaselea rând, reclamanta revendica dreptul, în caz de dificultăți tehnice, de a beneficia de acces gratuit la o nouă tehnologie care urma să îi fie furnizată de întreprinderea comună sau, în lipsa acestuia, dreptul de a proceda la rezilierea unilaterală a contractului; în al șaptelea rând, reclamanta

dorea să i se recunoască drepturi de proprietate intelectuală mai cuprinzătoare decât cele prevăzute de contractul-tip; în al optulea rând, reclamanta dorea să i se recunoască o prerogativă de reziliere unilaterală fără compensație în cazul în care întreprinderea comună nu ar efectua plățile în termenele prevăzute, ar contesta solicitările sale de plată sau în cazul în care nu ar fi în măsură să fabrice conductorii ceruți în conformitate cu specificațiile tehnice definite de întreprinderea comună; în sfârșit, în al nouălea rând, reclamanta a formulat o rezervă, referitoare la articolul II.26 din contractul-tip, al cărei text este incomplet.

18 Prin scrisoarea din 19 noiembrie 2009, un membru al serviciului de contracte și achiziții publice al întreprinderii comune, doamna R., a solicitat reclamantei precizări în ceea ce privește Oferta. Doamna R. amintea reclamantei conținutul punctului 4.1 din caietul de sarcini (a se vedea punctul 13 de mai sus) și o invita, în plus, să prezinte un exemplar semnat al contractului-tip și să confirme acceptarea tuturor dispozițiilor acestuia. Litera A din această scrisoare se încheia prin următoarele două paragrafe:

„Puteți să confirmați acceptarea prevederilor contractului-tip și a anexelor sale? În caz afirmativ, puteți să confirmați că [rezervele] sunt doar indicații, iar nu prevederi contractuale? Puteți să furnizați un exemplar al contractului-tip parafat pe fiecare pagină și semnat de o persoană din societatea dumneavoastră abilitată în acest sens?

În cazul în care nu veți confirma acceptarea prevederilor contractuale, [Oferta] va fi respinsă fără o evaluare ulterioară.”

19 În originalul scrisorii adresate reclamantei, termenii „respinsă fără o evaluare ulterioară” erau subliniați.

20 Scrisoarea doamnei R. conținea de asemenea un punct B, intitulat „Criterii de excludere”, și un punct C, intitulat „Capacitate tehnică și profesională”. Întrebările care figurau la aceste două puncte din scrisoarea menționată erau precedate de pasajul următor, scris cu caractere aldine:

„Sub rezerva confirmării acceptării prevederilor contractului astfel cum se arată mai sus, vă rugăm să răspundeți la următoarele întrebări [...]”

21 Vicepreședintele reclamantei, domnul B., a răspuns prin scrisoarea din 26 noiembrie 2009. În răspunsul său, acesta estima că rezervele trebuiau luate în considerare și că trebuiau să servească drept bază pentru negocierile dintre reclamantă și întreprinderea comună, întrucât condițiile financiare ale Ofertei fuseseră definite în funcție de rezerve. Acesta adăuga că înțelegea dintr-o conversație telefonică intervenită la 23 noiembrie 2009 că întreprinderea comună considera că acceptarea contractului-tip era o condiție prealabilă evaluării Ofertei. Vicepreședintele arăta totuși că punctul 4.1 din caietul de sarcini (a se vedea punctul 13 de mai sus) nu stabilea o regulă imperativă, ci conferea întreprinderii comune o putere de apreciere. Din acest motiv, o invita pe aceasta să reconsidere interpretarea punctului 4.1 din caietul de sarcini și să accepte Oferta ținând seama de rezerve. Vicepreședintele arăta, în plus, motivele care justificau formularea rezervelor. La scrisoarea menționată erau de asemenea anexate răspunsurile reclamantei la întrebările care figurau la literele B și C din scrisoarea din 19 noiembrie 2009 (a se vedea punctul 20 de mai sus).

22 În cursul și în urma acestui schimb de scrisori, între reclamantă și întreprinderea comună au avut loc contacte telefonice.

23 Prin scrisoarea din 26 februarie 2010, președintele-director general al reclamantei, domnul V., a reiterat rezervele și a invitat întreprinderea comună să ia poziție cu privire la acestea. În plus, în scrisoarea menționată, președintele-director general al reclamantei atrăgea atenția întreprinderii comune asupra unei eventuale situații de conflict de interese în care se găsea unul dintre concurenții săi.

24 Reclamanta a explicat din nou poziția sa cu ocazia unei reuniuni organizate cu întreprinderea comună la 25 martie 2010.

25 Prin scrisoarea din 13 aprilie 2010, șeful serviciului de contracte și achiziții publice al întreprinderii comune a răspuns la scrisorile din 26 noiembrie 2009 (a se vedea punctul 21 de mai sus) și din 26 februarie 2010 (a se vedea punctul 23 de mai sus). Șeful departamentului de achiziții al întreprinderii comune a indicat, cu aceeași ocazie, că aceasta urma să ia în considerare susținerile privind conflictul de interese prezentate de reclamantă. Scrisoarea conținea de asemenea pasajul următor:

„În ceea ce privește cererea de ofertă la care vă referiți [...], vă rugăm să luați notă de faptul că evaluarea este în curs și că, în consecință, [întreprinderea comună] nu poate să dezvăluie nicio informație suplimentară cu privire la acest subiect. Cu toate acestea, suntem convinși că schimburile intervenite între serviciul de contracte și achiziții publice al [întreprinderii comune] și Nexans au fost utile pentru clarificarea condițiilor generale și a limitelor care guvernează procedurile de atribuire prin cerere de ofertă. În această privință, ca răspuns la scrisoarea dumneavoastră din 26 noiembrie 2009, trebuie să subliniem că aceasta a fost adresată de Nexans în răspunsul la o solicitare de clarificări emisă de [întreprinderea comună]. Întrucât Nexans a furnizat toate precizările necesare în scrisoarea menționată, nu era necesar ca întreprinderea comună să răspundă la aceasta în contextul evaluării.”

26 Într-o scrisoare adresată la 16 aprilie 2010 șefului serviciului de contracte și achiziții publice al întreprinderii comune, vicepreședintele reclamantei a confirmat că exista, în opinia lui, un conflict de interese din cauza prezenței în consiliul de conducere al întreprinderii comune a unei persoane angajate de Agenzia nazionale per le nuove tecnologie, l'energia e lo sviluppo economico sostenibile (Agenția Națională pentru Noile Tehnologii, Energie și Dezvoltarea Economică Durabilă, Italia, denumită în continuare „ENEA”). În această scrisoare, se menționa de asemenea posibilitatea deturnării unor informații confidențiale referitoare la reclamantă, precum și a încălcării drepturilor de proprietate intelectuală deținute de aceasta.

27 În două rapoarte adresate directorului și, respectiv, comitetului executiv al întreprinderii comune, întocmite în temeiul articolului 122 din Regulamentul de aplicare la 25 martie și la 6 aprilie 2010, comitetul de evaluare a ofertelor a propus respingerea Ofertei și atribuirea contractului unui consorțiu denumit Italian Consortium for Applied Superconductivity (ICAS) (denumit în continuare „consorțiul ICAS”), singurul ofertant în afară de reclamantă, format din ENEA, Tratos Cavi SpA și Criotec Impianti Srl.

28 În ceea ce privește Oferta, comitetul de evaluare a ofertelor a arătat următoarele. În primul rând, declarația pe propria răspundere referitoare la criteriile de excludere era incompletă. În al doilea rând, reclamanta nu a prezentat un exemplar semnat al contractului-tip, ci, dimpotrivă, a formulat o serie de rezerve având ca obiect clauzele contractuale referitoare la calendarul de livrare, la condițiile tehnice și financiare, precum și la întinderea garanției în sarcina contractantului. În al treilea rând, în răspunsul la o solicitare de clarificări, reclamanta și-a menținut rezervele și a prezentat informații suplimentare în ceea ce privește criteriile de excludere, din care rezultă că a fost sancționată în anul 2007 pentru o încălcare a normelor de concurență, săvârșită în anul 2001. În concluzie, comitetul de evaluare a ofertelor a propus respingerea Ofertei, în special și fără a fi nevoie să se pronunțe din punctul de vedere al criteriilor de excludere, din cauza menținerii de către reclamantă a unor rezerve incompatibile cu mai multe cerințe esențiale care decurgeau din caietul de sarcini, din contractul-tip și din Specificațiile tehnice.

29 În consecință, doar oferta consorțiului ICAS a făcut obiectul unei evaluări. Având în vedere că acest consorțiu rămânea singurul candidat pentru atribuirea contractului, au fost inițiate negocieri, pe baza articolului 139 alineatul (6) din Regulamentul de aplicare, la cererea întreprinderii comune.

30 Cu ocazia celei de a 21-a ședințe, la 19 și la 20 mai 2010, comitetul executiv al întreprinderii comune, sesizat în temeiul articolului 124 alineatul (2) din Regulamentul de aplicare, având în vedere că contractul avea o valoare superioară sumei de un milion de euro, a confirmat regularitatea procedurii de atribuire.

31 La 8 iulie 2010, directorul întreprinderii comune a respins Oferta (denumită în continuare „decizia de respingere") și a atribuit contractul consorțiului ICAS (denumită în continuare „decizia de atribuire").

32 Prin scrisoarea din 16 iulie 2010, doamna R. a informat reclamanta cu privire la respingerea Ofertei, în temeiul articolului 120 alineatul (4) din Regulamentul de aplicare, întrucât aceasta nu îndeplinea anumite „condiții esențiale" prevăzute în caietul de sarcini, din cauza refuzului reclamantei de a semna un exemplar al contractului-tip, precum și din cauza rezervelor. În această scrisoare, decizia de atribuire a fost de asemenea adusă la cunoștința reclamantei. Decizia de atribuire a fost, de altfel, comunicată în aceeași zi consorțiului ICAS.

33 La 23 iulie 2010, vicepreședintele reclamantei a scris întreprinderii comune pentru a-i solicita să revoce decizia de atribuire și decizia de respingere (denumite în continuare, împreună, „deciziile atacate"), precum și să reia procedura de cerere de ofertă. În plus, întreprinderea comună era avertizată că putea fi acționată în judecată pentru tăinuirea unor informații confidențiale protejate.

34 Această scrisoare a făcut obiectul unui răspuns din partea șefului serviciului de contracte și achiziții publice al întreprinderii comune la 3 august 2010.

Procedura și concluziile părților

35 Prin cererea introductivă înregistrată la grefa Tribunalului la 18 septembrie 2010, reclamanta a introdus prezenta acțiune.

36 Prin înscrisul separat înregistrat la grefa Tribunalului în aceeași zi, reclamanta a introdus o cerere de suspendare a executării deciziilor atacate.

37 Prin scrisoarea înregistrată la grefa Tribunalului la 5 octombrie 2010, întreprinderea comună a informat Tribunalul despre deschiderea unei anchete având ca obiect conflictul de interese invocat în cererea introductivă și a solicitat suspendarea prezentei cauze în așteptarea rezultatului acestei anchete.

38 Cererea de măsuri provizorii formulată de reclamantă a fost respinsă prin Ordonanța președintelui Tribunalului din 15 octombrie 2010 și s-a dispus ca cererea privind cheltuielile de judecată să fie soluționată odată cu fondul.

39 Prin scrisoarea din 27 octombrie 2010, reclamanta și-a exprimat acordul privind suspendarea avută în vedere a prezentei proceduri.

40 Prin Ordonanța din 19 noiembrie 2010, în temeiul articolului 77 litera (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, președintele Camerei întâi a Tribunalului a suspendat prezenta cauză până la 15 decembrie 2010.

41 În cadrul anchetei interne menționate la punctul 37 de mai sus, reclamanta și consorțiul ICAS au fost invitați să prezinte observații. Serviciile întreprinderii comune au pregătit ulterior un raport, care a fost prezentat directorului întreprinderii comune la 29 noiembrie 2010. Având în vedere acest raport, directorul întreprinderii comune a hotărât să confirme deciziile atacate. În consecință, contractul a fost semnat cu consorțiul ICAS la 9 decembrie 2010, iar reclamanta a fost informată despre acest aspect în aceeași zi. Raportul de anchetă a fost comunicat reclamantei la 18 ianuarie 2011.

42 Prin scrisoarea înregistrată la grefa Tribunalului la 12 aprilie 2011, reclamanta a solicitat Tribunalului, cu titlu de măsuri de organizare a procedurii, să dispună ca întreprinderea comună să prezinte, eventual într-o versiune neconfidențială, oferta tehnică și comercială prezentată de consorțiul ICAS și contractul semnat cu acest consorțiu la 9 decembrie 2010.

43 Prin scrisoarea înregistrată la grefa Tribunalului la 17 mai 2011, întreprinderea comună a solicitat Tribunalului respingerea acestei cereri. Cu toate acestea, a prezentat o versiune neconfidențială a contractului încheiat cu consorțiul ICAS, precum și anexa B la acest contract, care conținea calendarul de livrare.

44 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera întâi) a decis deschiderea procedurii orale și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură, a adresat în scris întrebări părților, la care acestea au răspuns în termenul acordat.

45 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările orale adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 27 noiembrie 2012.

46 Reclamanta solicită, în esență, Tribunalului:

— anularea deciziilor atacate;

— anularea tuturor actelor adoptate ulterior;

— obligarea întreprinderii comune la plata sumei de 175 453 de euro, care urmează să fie calculată definitiv, majorată cu dobânzi, pentru repararea prejudiciilor pe care apreciază că le-a suferit;

— cu titlu subsidiar, în cazul în care nu ar putea fi organizată o nouă procedură de cerere de ofertă, obligarea întreprinderii comune la plata sumei de 50 175 453 de euro, care urmează să fie calculată definitiv, majorată cu dobânzi, pentru repararea prejudiciilor pe care apreciază că le-a suferit;

— obligarea întreprinderii comune la plata cheltuielilor de judecată.

47 Întreprinderea comună solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

1. *Cu privire la cererile de anulare*

Cu privire la admisibilitatea cererilor de anulare

În ceea ce privește admisibilitatea celui de al doilea capăt de cerere prezentat de reclamantă

48 Prin intermediul celui de al doilea capăt de cerere, reclamanta solicită, pe lângă anularea deciziilor atacate, anularea „tuturor actelor adoptate ulterior”.

49 În temeiul articolului 21 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aplicabil procedurii desfășurate în fața Tribunalului în temeiul articolului 53 primul paragraf din acest statut și al articolului 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură, orice cerere introductivă trebuie să indice obiectul litigiului. Această mențiune trebuie să fie suficient de precisă pentru a permite pârâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului să își exercite controlul jurisdicțional (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 17 octombrie 2012, Evropaïki Dynamiki/Curtea de Justiție, T-447/10, punctul 27 și jurisprudența citată).

50 Or, în prezenta cauză, reclamanta nu arată care sunt deciziile, altele decât deciziile atacate, care sunt vizate prin cererea sa de anulare. Un astfel de capăt de cerere este, astfel, lipsit de precizările suficiente pentru a permite aprecierea conținutului său și trebuie, în consecință, să fie respins ca inadmisibil (a se vedea în acest sens Hotărârea Evropaïki Dynamiki/Curtea de Justiție, punctul 49 de mai sus, punctele 25-28, și Ordonanța Tribunalului din 24 octombrie 2012, Evropaïki Dynamiki/Comisia, T-442/11, punctul 92 și jurisprudența citată).

În ceea ce privește calitatea procesuală activă a reclamantei împotriva deciziei de atribuire.

51 Întreprinderea comună arată că, întrucât Oferta nu era conformă cu caietul de sarcini, era obligată, în consecință, să o respingă. În aceste condiții, în opinia sa, reclamanta nu are niciun interes să conteste decizia de atribuire. În ceea ce privește această ultimă decizie, acțiunea ar trebui, așadar, respinsă ca inadmisibilă.

52 În schimb, reclamanta arată, făcând trimitere la Ordonanța președintelui Tribunalului din 20 iulie 2006, Globe/Comisia (T-114/06 R, Rec., p. II-2627, punctul 30 și următoarele), că un candidat exclus dintr-o procedură de cerere de ofertă ar fi întotdeauna vizat în mod direct și individual prin decizia de atribuire a contractului unui alt candidat. Reclamanta apreciază, așadar, că cererea sa de anulare a deciziei de atribuire este admisibilă.

53 În temeiul articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, aplicabil prezentului litigiu în temeiul articolului 106a EA, orice persoană fizică sau juridică poate formula o acțiune împotriva actelor al căror destinatar este sau care o privesc direct și individual. Având în vedere că nu se contestă că destinatarul deciziei de atribuire este consorțiul ICAS, iar nu reclamanta, trebuie să se verifice dacă aceasta din urmă este vizată direct și individual prin această decizie.

54 În această privință, potrivit unei jurisprudențe constante, o persoană fizică sau juridică nu poate fi vizată în mod direct de un act, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, decât cu condiția ca acesta să producă în mod direct efecte asupra situației sale juridice (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 5 mai 1998, Dreyfus/Comisia, C-386/96 P, Rec., p. I-2309, punctele 43 și 45, și Hotărârea Tribunalului din 26 septembrie 2000, Starway/Consiliul, T-80/97, Rec., p. II-3099, punctul 61).

55 Or, s-a statuat în repetate rânduri că atunci când oferta unui candidat este respinsă anterior etapei care precedă decizia de atribuire a contractului, astfel încât aceasta nu este comparată cu celelalte oferte, admisibilitatea acțiunii introduse de ofertantul în cauză împotriva deciziei de atribuire a contractului este subordonată condiției anulării deciziei de respingere a ofertei sale (Hotărârea Tribunalului din 13 septembrie 2011, Dredging International și Ondernemingen Jan de Nul/EMSA, T-8/09, Rep., p. II-6123, punctele 134 și 135, și Hotărârea din 22 mai 2012, Evropaïki Dynamiki/Comisia, T-17/09, punctele 118 și 119).

56 Astfel, doar dacă această ultimă decizie este anulată, decizia de atribuire a contractului poate să producă efecte directe asupra situației juridice a ofertantului a cărui ofertă a fost respinsă anterior etapei care precedă decizia de atribuire a contractului. În schimb, atunci când cererea de anulare a deciziei de respingere a ofertei este respinsă, decizia de atribuire a contractului nu poate avea

consecințe juridice pentru ofertantul a cărui ofertă a fost respinsă anterior etapei care precedă decizia de atribuire. În această situație, decizia de respingere a ofertei împiedică posibilitatea ca ofertantul în cauză să fie afectat direct de decizia de atribuire a contractului altui ofertant.

57 Astfel, în cazul în care, precum în prezenta cauză, oferta unui candidat a fost respinsă deoarece nu corespundea cerințelor esențiale ale caietului de sarcini, doar dacă acest candidat demonstrează că oferta sa a fost respinsă în mod greșit pentru acest motiv, el poate dovedi astfel că avea vocația ca oferta sa să fie comparată cu oferta celorlalți candidați și, prin urmare, că decizia de atribuire a contractului unui alt candidat produce în mod direct efecte asupra situației sale juridice.

58 În consecință, în prezenta cauză, admisibilitatea cererii de anulare a deciziei de atribuire depinde de admiterea cererii reclamantei privind anularea deciziei de respingere. Prin urmare, trebuie să se analizeze mai întâi ansamblul argumentelor referitoare la legalitatea deciziei de respingere.

Cu privire la temeinicia cererii de anulare a deciziei de respingere

Considerații introductive

59 În susținerea cererilor sale de anulare, îndreptate fără deosebire împotriva deciziei de respingere și împotriva deciziei de atribuire, reclamanta invocă patru motive. Primul, care cuprinde trei aspecte, se întemeiază pe încălcarea principiilor securității juridice, protecției încrederii legitime și, respectiv, transparenței. Al doilea motiv este structurat în patru aspecte și se întemeiază pe încălcarea principiilor egalității de tratament și egalității de șanse între candidați pe parcursul procedurii. Al treilea motiv privește încălcarea principiului bunei administrări și a articolelor 84 și 94 din Regulamentul financiar al întreprinderii comune. În sfârșit, prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamanta invocă o eroare de drept în aplicarea articolului 120 alineatul (4) din Regulamentul de aplicare.

60 Trebuie amintit că Oferta a fost respinsă de întreprinderea comună anterior fazei comparative a examinării pentru motivul că aceasta nu era conformă cu condițiile indicate ofertanților în documentația cererii de ofertă. Al treilea aspect al celui de al doilea motiv, întrucât se întemeiază pe faptul că, pentru pregătirea ofertei sale, consorțiul ICAS a beneficiat de informații care l-au avantajat, este astfel irelevant pentru legalitatea deciziei de respingere.

61 Prin argumentarea sa, reclamanta urmărește, în esență, pe de o parte, să conteste legalitatea condițiilor impuse ofertanților prin documentația cererii de ofertă, în raport cu care întreprinderea comună a apreciat Oferta.

62 În primul rând, Tribunalul consideră, așadar, oportun să examineze împreună argumentele prezentate în această privință în cadrul primului și al celui de al treilea aspect ale primului motiv, în cadrul primului și al celui de al doilea aspect ale celui de al doilea motiv, precum și în cadrul celui de al treilea și al celui de al patrulea motiv, cu privire la neregularitatea documentației de cerere de ofertă.

63 Mai mult, chiar presupunând că sunt legale condițiile cererii de ofertă, reclamanta consideră, pe de altă parte, că în mod greșit întreprinderea comună a apreciat că este îndreptățită să respingă Oferta anterior fazei de comparare a meritelor.

64 Prin urmare, în al doilea rând, Tribunalul apreciază că este adecvat să examineze argumentele referitoare la aplicarea în prezenta cauză a condițiilor prevăzute de documentația referitoare la cererea de ofertă prezentate de reclamantă în cadrul primului motiv, în cadrul celui de al doilea și al celui de al patrulea aspect ale celui de al doilea motiv, precum și în cadrul celui de al treilea și al celui de al patrulea motiv.

65 În al treilea rând, Tribunalul va examina susținerile referitoare la încălcarea principiului protecției încrederii legitime prezentate de reclamantă în cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv.

În ceea ce privește legalitatea documentației referitoare la cererea de ofertă

66 Criticile adresate de reclamantă documentației cererii de ofertă pot fi grupate în trei serii de argumente. *Primo*, în cadrul primului și al celui de al treilea aspect ale primului motiv, precum și în cadrul celui de al patrulea motiv, reclamanta reproșează întreprinderii comune imprecizia termenilor din documentația cererii de ofertă, care, potrivit acesteia, a împiedicat-o să cunoască cu exactitate întinderea obligațiilor care îi reveneau, cu încălcarea principiilor securității juridice și transparenței. *Secundo*, în cadrul primului aspect al celui de al doilea motiv, reclamanta invocă nelegalitatea caietului de sarcini și a Specificațiilor tehnice, pentru motivul că termenele de livrare au fost prevăzute astfel încât să excludă orice altă candidatură, cu excepția celei a consorțiului ICAS. În cadrul celui de al treilea motiv, reclamanta apreciază, în plus, că impunerea acestui calendar de livrare constituie o încălcare a principiului bunei administrări. *Tertio*, în cadrul celui de al doilea aspect al celui de al treilea motiv, reclamanta reproșează întreprinderii comune faptul că a permis ENEA să influențeze în folosul propriu condițiile cererii de ofertă, fapt care ar constitui o situație de conflict de interese.

– Cu privire la claritatea regulilor aplicabile procedurii cererii de ofertă

67 În cadrul primului și al celui de al treilea aspect ale primului motiv, reclamanta reproșează întreprinderii comune lipsa de precizie a termenilor din documentația cererii de ofertă, care, în opinia sa, a împiedicat-o să cunoască cu exactitate întinderea obligațiilor care îi reveneau, cu încălcarea principiilor securității juridice și transparenței. Aceste critici sunt reluate de reclamantă în argumentația sa referitoare la al patrulea motiv.

68 În această privință, reclamanta susține că documentația cererii de ofertă nu preciza în mod clar că ofertanții erau obligați să accepte contractul-tip fără a dispune de posibilitatea de a propune amendamente la acesta. Nici scrisoarea care i-a fost adresată de către întreprinderea comună la 19 noiembrie 2009 (a se vedea punctul 18 de mai sus) nu ar fi indicat că respingerea Ofertei era inevitabilă din cauza formulării rezervelor, ci întreprinderea comună s-ar fi limitat să arate că această respingere era posibilă. În niciun moment înaintea adoptării deciziei de respingere întreprinderea comună nu ar fi menționat articolul 120 alineatul (4) din Regulamentul de aplicare. Reclamanta apreciază că nu putea, așadar, să presupună în mod rezonabil că întreprinderea comună urma să aplice această dispoziție în prezenta cauză și nici că „condițiile generale” menționate în caietul de sarcini constituiau „condiții esențiale” în sensul acestei dispoziții. În același mod, niciun element nu ar evidenția că respectarea calendarului de livrare ar constitui o „condiție esențială” în sensul articolului 120 alineatul (4) din Regulamentul de aplicare. În aceste condiții, reclamanta apreciază că întreprinderea comună a încălcat principiul securității juridice.

69 Mai mult, potrivit acesteia, punctul 4.1 din caietul de sarcini permitea întreprinderii comune să aprecieze aspectul dacă modificările la contractul-tip propuse de un ofertant puteau fi acceptate. Întreprinderea comună nu ar fi fost, așadar, într-o situație de competență nediscreționară, ci dispunea de o putere de apreciere. Or, în niciun moment întreprinderea comună nu ar fi permis reclamantei să înțeleagă că interpretarea dată de aceasta conținutului punctului 4.1 din caietul de sarcini ar fi diferită. Dimpotrivă, întreprinderea comună ar fi ocultat temeiul juridic pe care s-a bazat la adoptarea deciziei de respingere. Aceasta ar fi încălcat, astfel, principiul transparenței.

70 Întreprinderea comună contestă aceste afirmații.

71 Principiul securității juridice impune ca persoanele interesate să fie în măsură să cunoască cu exactitate întinderea obligațiilor care le revin (Hotărârea Curții din 10 martie 2009, Heinrich, C-345/06, Rep., p. I-1659, punctul 44, și Hotărârea Curții din 8 iulie 2010, Afton Chemical, C-343/09, Rep., p. I-7027,

punctul 79). În ceea ce privește principiul transparenței, care constituie un principiu general, aplicabil întreprinderii comune în cadrul atribuirii contractelor de achiziții publice în temeiul articolului 79 din Regulamentul său financiar, acesta presupune ca toate condițiile și modalitățile procedurii de atribuire să fie formulate în mod clar, precis și neechivoc în anunțul de participare sau în caietul de sarcini, astfel încât, pe de o parte, să permită tuturor ofertanților informați în mod rezonabil și care dau dovadă de o diligență normală să înțeleagă conținutul exact al acestora și să le interpreteze în același fel și, pe de altă parte, să dea posibilitatea autorității contractante să verifice efectiv dacă ofertele candidaților corespund criteriilor care guvernează contractul în cauză (Hotărârea Curții din 18 iunie 2002, HI, C-92/00, Rec., p. I-5553, punctul 45, și Hotărârea Curții din 29 aprilie 2004, Comisia/CAS Succhi di Frutta, C-496/99 P, Rec., p. I-3801, punctele 109-111, Hotărârea Tribunalului din 12 martie 2008, European Service Network/Comisia, T-332/03, nepublicată în Repertoriu, punctele 126 și 127).

72 Trebuie, mai întâi, să se cerceteze dacă documentația cererii de ofertă respectă cerințele menționate mai sus. Obiecțiile formulate în această privință de către reclamantă se pot rezuma la două critici. Pe de o parte, potrivit acesteia, nu era evident că acceptarea de către ofertanți a contractului-tip și a calendarului de livrare era obligatorie. Pe de altă parte, nu ar fi fost evident nici că oferta unui candidat care refuza să se conformeze acestei obligații nu putea decât să fie respinsă.

73 În ceea ce privește prima critică, este suficient să se facă trimitere la primul paragraf al punctului 4.1 din caietul de sarcini (a se vedea punctul 13 de mai sus), care prevede următoarele:

„Prezentarea unei oferte implică acceptarea tuturor prevederilor contractului-tip și ale anexelor sale, inclusiv a [Specificațiilor tehnice] și a [Specificațiilor de management], precum și renunțarea ofertantului la propriile condiții generale sau speciale.”

74 Rezultă în mod clar și fără cea mai mică urmă de echivoc din această prevedere a caietului de sarcini că acceptarea contractului-tip și a calendarului de livrare (care face parte din Specificațiile tehnice) era obligatorie pentru ofertanți și că aceștia erau obligați, fără excepție, să renunțe la orice clauză care le-ar aparține.

75 Obligația de a se conforma calendarului de livrare rezultă, pe de altă parte, de la punctele 3.1 și 13.1.1 din caietul de sarcini (a se vedea punctele 12 și 15 de mai sus). În ceea ce privește acceptarea contractului-tip, punctul 6 din caietul de sarcini precizează că acesta, atașat în anexa 1 la caietul de sarcini, este aplicabil procedurii și că prevederile sale fac parte integrantă din caietul de sarcini (a se vedea punctul 14 de mai sus).

76 Mai mult, se precizează în al treilea paragraf al punctului 4.1 din caietul de sarcini că condițiile enunțate în ansamblul acestui punct – și anume, printre altele, acceptarea contractului-tip și a calendarului de livrare – sunt „aplicabile depunerii ofertelor” și că este vorba, cu alte cuvinte, de „condițiile pe care ofertanții trebuie să le îndeplinească în pregătirea și prezentarea ofertei lor, pentru a permite acceptarea acesteia”. În același mod, în al patrulea paragraf al aceluiași punct se precizează că „ofertanții vor fi apreciați exclusiv în funcție de conținutul ofertei lor scrise” și că, în consecință, „aceștia trebuie să arate clar în oferta lor că sunt capabili să se conformeze cerințelor conținute în [Specificațiile tehnice] și în [Specificațiile de management]”.

77 În ședință, reclamanta a declarat că, deși sensul acestor prevederi luate în considerare în mod individual ar putea să pară clar, caracterul echivoc al conținutului obligațiilor care le reveneau ofertanților ar rezulta totuși din economia generală a întregii documentații referitoare la cererea de ofertă. Cu toate acestea, reclamanta nu a identificat mai precis nicio prevedere din caietul de sarcini sau din alte documente ale cererii de ofertă care pot să genereze un astfel de caracter echivoc și nu a prezentat niciun argument care să permită stabilirea faptului că, la interpretarea prevederilor documentației cererii de ofertă, în special a celor menționate la punctele 73-76 de mai sus, nu era

clar, din punctul de vedere al unui operator care dă dovadă de o diligență normală, că acceptarea de către ofertanți a contractului-tip și a calendarului de livrare era obligatorie și constituia o condiție de conformitate a ofertei lor cu cerințele prevăzute de caietul de sarcini.

78 Rezultă că prima critică invocată de reclamantă trebuie înlăturată ca nefondată.

79 Trebuie, așadar, să se examineze a doua critică referitoare la încălcarea principiilor securității juridice și transparenței, reclamanta susținând, în această privință, că respingerea ofertelor neconforme cu cerințele amintite la punctul 77 de mai sus nu rezulta în mod clar din caietul de sarcini.

80 Trebuie amintit de la bun început că, în cazul în care, în cadrul unei proceduri de cerere de ofertă, autoritatea contractantă definește condițiile pe care intenționează să le impună ofertanților, aceasta limitează exercitarea propriei puteri de apreciere și nu poate, în plus, să se abată, față de vreun ofertant, de la condițiile pe care le-a definit astfel fără să încalce principiul egalității de tratament între candidați. Caietul de sarcini trebuie interpretat, așadar, din punctul de vedere al principiului conform căruia actele emise de administrație sunt obligatorii pentru aceasta și al principiului respectării egalității de tratament între candidați, în scopul de a stabili dacă acesta, astfel cum susține reclamanta, era de natură să permită întreprinderii comune acceptarea rezervelor.

81 În această privință, este suficient să se amintească din nou punctul 4.1 din caietul de sarcini, al cărui al doilea paragraf are următorul cuprins:

„[Întreprinderea comună] poate să ignore orice rezervă sau clauză de exonerare de răspundere în acest scop care ar fi conținută în ofertă și își rezervă dreptul de a respinge astfel de oferte, fără a trebui să procedeze la o evaluare detaliată a motivelor care determină neconformitatea acestora cu caietul de sarcini.”

82 Trebuie să se constate că sensul literal al acestei dispoziții se opune vădit interpretării pe care o dă reclamanta, potrivit căreia întreprinderea comună trebuia să dispună de o putere de apreciere și de posibilitatea de a admite derogări de la cerințele menționate în primul paragraf al punctului 4.1 din caietul de sarcini (a se vedea punctele 13 și 73 de mai sus). Astfel, al doilea paragraf al punctului 4.1, departe de a conferi întreprinderii comune posibilitatea de a lua în considerare eventuale amendamente la contractul-tip și la calendarul de livrare, nu o autoriza decât să ignore eventuale propuneri de derogare și îi permitea să respingă în mod legal orice ofertă neconformă.

83 În consecință, contrar aprecierii reclamantei, întreprinderea comună nu dispunea de nicio putere de apreciere care îi permitea să nu respingă o ofertă care conținea derogări în raport cu contractul-tip sau cu calendarul de livrare, ci singura sa marjă de apreciere se referea la aspectul dacă derogările din care rezulta neconformitatea ofertei cu aceste cerințe puteau fi ignorate, cu consecința că, în caz contrar, aceasta era obligată să respingă oferta respectivă.

84 Mai mult, punctul 13.1.1 din caietul de sarcini (a se vedea punctul 15 de mai sus), care prevede că „neconformitatea ofertei cu cerințele minime ale [Specificațiilor de management] și ale [Specificațiilor tehnice] va determina respingerea ofertei”, constituie o atenționare suplimentară în ceea ce privește consecințele care însoțeau nerespectarea de către ofertanți a termenelor indicate în calendarul de livrare.

85 Pe de altă parte, punctele 1 și 14 din caietul de sarcini, atașat în anexa A 2 la cererea introductivă, indică, în două rânduri, că Regulamentul financiar al întreprinderii comune și Regulamentul de aplicare reglementează procedura de cerere de ofertă. Mai mult, punctul 4.2 din caietul de sarcini precizează că procedura în cauză este o procedură deschisă în sensul articolului 81 alineatul (4) din Regulamentul financiar al întreprinderii comune și al articolului 84 din Regulamentul de aplicare.

Or, astfel de proceduri sunt caracterizate prin imposibilitatea autorității contractante de a negocia cu diferiții ofertanți, aceștia fiind evaluați exclusiv în funcție de conținutul ofertei lor scrise, astfel cum se precizează la punctul 4.1 al patrulea paragraf din caietul de sarcini.

86 În plus, scrisoarea adresată reclamantei de către întreprinderea comună la 19 noiembrie 2009 (a se vedea punctul 18 de mai sus) era cât se poate de explicită în ceea ce privește conținutul regulilor care guvernau procedura în cauză. Astfel, cu privire la rezervele formulate în Ofertă, întreprinderea comună arăta următoarele:

„Puteți să confirmați acceptarea prevederilor contractului-tip și a anexelor sale? În caz afirmativ, puteți să confirmați că [rezervele] sunt doar indicații, iar nu prevederi contractuale? Puteți să furnizați un exemplar al contractului-tip parafat pe fiecare pagină și semnat de o persoană din societatea dumneavoastră abilitată în acest sens?

În cazul în care nu veți confirma acceptarea prevederilor contractuale, oferta dumneavoastră va fi respinsă fără o evaluare ulterioară."

87 Consecințele suportate de reclamantă în cazul în care ar arăta că rezervele sale aveau valoare contractuală și că intenționa să le opună întreprinderii comune erau subliniate de asemenea de caracterul condițional al întrebărilor care urmau, în aceeași scrisoare, după pasajul reprodus mai sus. Astfel, aceste întrebări, care se refereau la criteriile de excludere și de selecție, erau introduse prin atenționarea următoare:

„Sub rezerva confirmării acceptării prevederilor contractului astfel cum se arată mai sus, vă rugăm să răspundeți la următoarele întrebări [...]"

88 Reclamanta nu are, așadar, temei să susțină că întreprinderea comună, fie la redactarea documentației cererii de ofertă, fie în comportamentul său pe parcursul procedurii de atribuire a contractului în cauză, a „ocultat" temeiul juridic, și anume articolul 120 alineatul (4) din Regulamentul de aplicare, pe care și-a întemeiat decizia de respingere.

89 Astfel, după cum s-a amintit la punctul 85 de mai sus, reclamanta, la lecturarea documentației cererii de ofertă, nu putea să nu știe că procedura căreia i s-a supus era guvernată de Regulamentul de aplicare, al cărui articol 120 alineatul (4) are următorul cuprins:

„Ofertele care nu se conformează tuturor cerințelor esențiale descrise în documentația referitoare la cererea de ofertă sau cerințelor specifice precizate în acest document vor fi respinse.

Comitetul de evaluare sau [întreprinderea comună] pot solicita ofertanților să furnizeze informații suplimentare sau să clarifice documentele predate împreună cu oferta lor, în termenele precizate."

90 În consecință, a doua critică, întemeiată de reclamantă pe faptul că respingerea ofertelor neconforme cu obligația de a respecta prevederile contractului-tip, precum și termenele prevăzute în calendarul de livrare nu avea un caracter suficient de previzibil pentru ofertanți, trebuie de asemenea să fie înlăturată ca nefondată.

91 Din cele de mai sus rezultă astfel că reclamanta nu este îndreptățită să susțină nici că obligația ofertanților de a accepta contractul-tip și calendarul de livrare conținut în Specificațiile tehnice, nici că respingerea ofertelor neconforme cu aceste cerințe nu rezulta în mod evident din documentația cererii de ofertă și nici că aceste condiții nu i-au fost puse la dispoziție cu o claritate suficientă. În consecință, afirmațiile sale referitoare la încălcarea principiilor securității juridice și transparenței trebuie să fie înlăturate.

– Cu privire la justificarea termenelor impuse prin calendarul de livrare

92 În cadrul primului aspect al celui de al doilea motiv și în susținerea celui de al treilea motiv, reclamanta invocă nelegalitatea caietului de sarcini și a Specificațiilor tehnice, pentru motivul că termenele de livrare au fost prevăzute astfel încât să excludă orice altă candidatură, cu excepția celei a consorțiului ICAS. Reclamanta apreciază astfel că impunerea acestui calendar de livrare constituie o încălcare a principiului egalității de tratament între ofertanți, având la origine o situație de conflict de interese, precum și o încălcare a principiului bunei administrări.

93 În cadrul primului aspect al celui de al doilea motiv, reclamanta susține că termenele care rezultă din calendarul de livrare impus în Specificațiile tehnice constituie o constrângere disproporționată, având în vedere că doar întreprinderile care dispuneau, la data prevăzută pentru atribuirea contractului, de o linie de producție adaptată aveau o șansă să câștige contractul. Aceste termene excesiv de scurte nu ar fi avut, așadar, drept scop decât să favorizeze candidatura consorțiului ICAS, al cărui membru era ENEA, aspect care ar fi coroborat de faptul că nu a fost prezentată nicio altă ofertă. Întârzierea de nouă luni cu care întreprinderea comună ar fi semnat contractul cu consorțiul ICAS ar demonstra că termenele impuse nu erau justificate în mod obiectiv.

94 În cadrul celui de al treilea motiv, reclamanta arată în plus că, stabilind termenele de livrare astfel încât doar consorțiul ICAS să poată câștiga contractul, întreprinderea comună s-a privat de posibilitatea de a obține oferte mai avantajoase decât cea a consorțiului. În consecință, stabilirea termenelor de livrare nu ar încălca doar principiul egalității de tratament între ofertanți, ci și pe cel al bunei administrări.

95 Întreprinderea comună contestă aceste afirmații.

96 Trebuie să se constate de la bun început că, astfel cum arată în mod întemeiat întreprinderea comună, argumentele prin care reclamanta înțelege să conteste legalitatea condițiilor cererii de ofertă referitoare la termenele de livrare sunt inoperante, având în vedere că decizia de respingere este întemeiată pe imposibilitatea de a accepta o ofertă care prezintă rezerve și că rezervele formulate în Ofertă nu se refereau exclusiv la termenele de livrare.

97 Astfel, după cum s-a arătat la punctul 17 de mai sus, cererea de derogare de la termenele prevăzute în calendarul de livrare nu constituia decât una dintre numeroasele rezerve formulate în Ofertă. În plus, reclamanta solicita, printre altele, întreprinderii comune să accepte ca intrarea în vigoare a contractului să fie condiționată de obținerea unei autorizații de construire și să fie amânată până la obținerea acestei autorizații, refuza să accepte clauza prețurilor fixe și solicita o reducere a penalităților contractuale, precum și o atenuare a răspunderii sale. Cu alte cuvinte, pentru motive străine de respectarea termenelor prevăzute de calendarul de livrare, dintre care fiecare constituia o derogare în raport cu prevederile contractului-tip, reclamanta refuza să accepte condițiile contractului astfel cum acestea fuseseră definite de întreprinderea comună.

98 În aceste condiții, chiar admițând că criticile adresate de reclamantă în privința calendarului de livrare ar fi întemeiate, nu este mai puțin adevărat că aceasta a refuzat să accepte contractul-tip și că acest simplu refuz era suficient pentru a obliga întreprinderea comună să respingă Oferta, după cum rezultă din cuprinsul punctelor 71-91 de mai sus. Astfel, excepția de nelegalitate întemeiată de reclamantă pe caracterul discriminatoriu și disproporționat al calendarului de livrare nu poate să aibă ca efect admiterea cererii sale de anulare a deciziei de respingere. În consecință, această critică trebuie înlăturată ca inoperantă.

99 În rest, în orice caz, această critică este nefondată.

100 Astfel, potrivit jurisprudenței, autoritățile contractante dispun de o largă putere de apreciere în privința elementelor care trebuie luate în considerare în vederea adoptării unei decizii de atribuire a unui contract de achiziții publice prin cerere de ofertă. În acest context, ele dispun de asemenea de o largă

putere de apreciere pentru a determina atât conținutul, cât și punerea în aplicare a normelor aplicabile atribuirii unui contract de achiziții publice prin cerere de ofertă (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 25 octombrie 2012, Astrim și Elyo Italia/Comisia, T-216/09, punctul 17 și jurisprudența citată).

101 Trebuie amintit de asemenea că, având în vedere puterea largă de apreciere de care dispune autoritatea contractantă, controlul exercitat de Tribunal trebuie să se limiteze la verificarea normelor de procedură și de motivare, a exactității materiale a situației de fapt, precum și a absenței unei erori vădite de apreciere și a unui abuz de putere (a se vedea în acest sens Hotărârea Astrim și Elyo Italia/Comisia, punctul 100 de mai sus, punctul 20 și jurisprudența citată).

102 Cu toate acestea, astfel cum arată în mod întemeiat reclamanta, întreprinderea comună este supusă respectării principiilor egalității de tratament și nediscriminării. În temeiul articolului 79 din Regulamentul său financiar, în calitate de autoritate contractantă, este obligată să asigure, în fiecare fază a unei proceduri de cerere de ofertă, respectarea principiului egalității de tratament și, în consecință, egalitatea de șanse a tuturor ofertanților. Mai mult, principiul egalității de tratament între ofertanți, care are ca obiectiv favorizarea dezvoltării unei concurențe corecte și efective între întreprinderile participante la o procedură de achiziții publice, impune ca toți ofertanții să dispună de aceleași șanse în elaborarea ofertelor lor și presupune, prin urmare, ca acestea să fie supuse acelorași condiții pentru toți ofertanții (Hotărârea Curții din 18 octombrie 2001, SIAC Construction, C-19/00, Rec., p. I-7725, punctul 34, și Hotărârea Curții Comisia/CAS Succhi di Frutta, punctul 71 de mai sus, punctul 108, Hotărârea Tribunalului din 19 martie 2010, Evropaïki Dynamiki/Comisia, T-50/05, Rep., p. II-1071, punctele 55 și 56).

103 În prezenta cauză, reclamanta nu pretinde că niciun candidat nu a fost supus unor condiții identice, ci susține că condițiile care au fost impuse tuturor candidaților au fost concepute astfel încât să favorizeze consorțiul ICAS. În susținerea acestei afirmații, reclamanta arată că doar o întreprindere care dispunea de o linie de producție adaptată era în măsură să câștige contractul și că niciun alt candidat, cu excepția consorțiului ICAS, nu a prezentat o ofertă care să respecte termenele impuse prin Specificațiile tehnice ale cererii de ofertă.

104 În această privință, în primul rând, deși este adevărat că nu a fost prezentată nicio altă ofertă admisibilă, cu excepția celei a consorțiului ICAS, afirmația conform căreia doar o întreprindere care dispunea de o linie de producție adaptată putea să își prezinte candidatura, ținând seama de termenele impuse, nu este dovedită.

105 În al doilea rând, întreprinderea comună susține că termenele de livrare au fost definite pentru a-i permite să se conformeze obligațiilor pe care și le-a asumat față de organizația internațională ITER, față de Rusia și față de Japonia și care constituie obiectul contractului în discuție în prezenta cauză (a se vedea punctele 6 și 7 de mai sus). Aceste afirmații sunt coroborate de prezentarea celor trei contracte în discuție, precum și de calendarul impus de organizația internațională ITER, anexate la memoriul în apărare (anexele B 7, B 8, B 10, B 31-B 35). În aceste condiții, trebuie să se considere că întreprinderea comună a demonstrat că termenele impuse în Specificațiile tehnice erau justificate în mod obiectiv și că nu au avut ca obiect favorizarea unei anume candidaturi, oricare ar fi aceasta.

106 În schimb, argumentul contrar, întemeiat de reclamantă pe faptul că, întârziind cu nouă luni semnarea contractului cu consorțiul ICAS, întreprinderea comună ar fi arătat prin comportamentul său că nu era ținută de aceste termene astfel cum pretinde, este contrazis în mod serios de întreprinderea comună. Astfel, aceasta a arătat în ședință că semnarea contractului nu s-a putut realiza în vara anului 2010 din cauza incapacității membrilor consorțiului ICAS de a transmite documentele administrative și financiare necesare încheierii contractului. În plus, nu se contestă că, în urma afirmațiilor privind conflictul de interese, care i-au fost prezentate direct de reclamantă înainte de introducerea prezentei acțiuni și care constituie și un element al acesteia, întreprinderea comună a decis să suspende decizia de atribuire și să deschidă o anchetă cu privire la aceste afirmații. Or, semnarea contractului s-a realizat efectiv odată cu încheierea acestei anchete (a se vedea punctele 37 și 39-41 de mai sus).

107 În al treilea rând, în sfârșit, pretinsa încălcare a principiului bunei administrări constă, potrivit reclamantei, în faptul că întreprinderea comună s-a privat în mod voluntar de posibilitatea de a primi oferte mai avantajoase întrucât a decis să definească calendarul de livrare astfel încât să înlăture orice altă candidatură, cu excepția celei a consorțiului ICAS. Or, din ceea ce precedă rezultă că termenele prevăzute în calendarul de livrare își găseau o justificare obiectivă în angajamentele internaționale asumate de întreprinderea comună. Întrucât a apreciat, în exercitarea puterii largi în materie pe care i-o recunoaște jurisprudența (a se vedea punctul 100 de mai sus), că obligația pe care o avea de a se conforma acestor angajamente internaționale trebuia să primeze asupra perspectivei eventuale, în cazul în care ar fi stabilit termene de livrare mai puțin constrângătoare, de a beneficia de un număr mai mare de candidaturi, aceasta nu și-a viciat aprecierea prin nicio eroare vădită.

108 Rezultă astfel din ceea ce precedă că reclamanta nu a reușit să dovedească nici că termenele prevăzute de calendarul de livrare au fost concepute astfel încât să favorizeze candidatura consorțiului ICAS, nici că acestea aveau un caracter disproporționat. În consecință, întrucât criticile întemeiate de reclamantă pe neregularitatea calendarului de livrare sunt inoperante, acestea sunt, în orice caz, și nefondate și trebuie să fie înlăturate.

– Cu privire la existența unui conflict de interese care a viciat stabilirea condițiilor impuse ofertanților

109 În cadrul celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, reclamanta reproșează întreprinderii comune faptul că a permis ENEA, care este reprezentată în diferite organe ale întreprinderii comune și este de asemenea unul dintre membrii consorțiului ICAS, să influențeze în folosul propriu condițiile cererii de ofertă, fapt care ar constitui o situație de conflict de interese.

110 Astfel, domnii M. și P., ambii agenți ai ENEA și membru al comitetului executiv, respectiv membru al consiliului director al întreprinderii comune, ar fi fost asociați la pregătirea cererii de ofertă. Aceștia ar fi avut, astfel, posibilitatea de a influența stabilirea condițiilor impuse candidaților într-un sens favorabil candidaturii ENEA.

111 Mai mult, ENEA ar fi fost asociată cu designul conductorilor TF destinați proiectului JT-60SA, iar Specificațiile tehnice ar fi fost trimise ENEA pentru validare înaintea lansării cererii de ofertă.

112 În sfârșit, un agent al ENEA ar fi beneficiat de acces, în cursul unei vizitări a echipamentelor Nexans Coreea, la informații de natură confidențială referitoare la reclamantă.

113 Întreprinderea comună contestă aceste afirmații.

114 Potrivit jurisprudenței, posibilitatea unui ofertant de a influența condițiile unei cereri de ofertă într-un sens care îi este favorabil, chiar și atunci când nu ar avea această intenție, constituie o situație de conflict de interese. În această privință, conflictul de interese constituie o anulare a egalității de tratament între candidați și a egalității de șanse între ofertanți (Hotărârea Curții din 3 martie 2005, Fabricom, C-21/03 și C-34/03, Rec., p. I-1559, punctele 29 și 30, și Hotărârea Tribunalului din 17 martie 2005, AFCon Management Consultants și alții/Comisia, T-160/03, Rec., p. II-981, punctul 74).

115 În primul rând, rezultă din jurisprudență că noțiunea de conflict de interese prezintă un caracter obiectiv și, pentru a o caracteriza, trebuie să se facă abstracție de intențiile persoanelor interesate, în special de buna lor credință (Hotărârea Curții din 10 iulie 2001, Ismeri Europa/Curtea de Conturi, C-315/99 P, Rec., p. I-5281, punctele 44-48).

116 În al doilea rând, trebuie arătat că nu există o obligație absolută care ar reveni autorităților contractante de a exclude sistematic ofertanții în situație de conflict de interese, o astfel de excludere nefiind justificată în cazurile în care este posibil să se demonstreze că această situație rămâne fără

efect asupra comportamentului acestora din urmă în cadrul procedurii de cerere de ofertă și că nu conține un risc real de apariție a unor practici care pot să amenințe transparența și să denatureze concurența dintre ofertanți (a se vedea în acest sens Hotărârea Fabricom, punctul 114 de mai sus, punctele 33-36, Hotărârea Curții din 19 mai 2009, Assitur, C-538/07, Rep., p. I-4219, punctele 26-30, și Hotărârea Curții din 23 decembrie 2009, Serrantoni și Consorzio stabile edili, C-376/08, Rep., p. I-12169, punctele 39 și 40).

117 În al treilea rând, în schimb, excluderea unui ofertant în situație de conflict de interese este indispensabilă atunci când nu există un remediu mai adecvat pentru evitarea oricărei încălcări a principiilor egalității de tratament între ofertanți și transparenței (Hotărârea Tribunalului din 12 martie 2008, Evropaïki Dynamiki/Comisia, T-345/03, Rep., p. II-341, punctele 71 și următoarele; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârile Assitur, punctul 116 de mai sus, punctul 21, și Serrantoni și Consorzio stabile edili, punctul 116 de mai sus, punctele 39 și 40).

118 Trebuie, așadar, să se examineze, în lumina considerațiilor care precedă, afirmațiile potrivit cărora participarea ENEA, unul dintre ofertanți prin intermediul consorțiului ICAS, la redactarea documentelor cererii de ofertă și în special potrivit reclamantei, la stabilirea Specificațiilor tehnice constituie o situație de conflict de interese care ar fi viciat prin nelegalitate condițiile care decurgeau din documentația referitoare la cererea de ofertă, din cauză că acestea ar fi fost concepute astfel încât să favorizeze candidatura acestui consorțiu.

119 În această privință, în primul rând, afirmațiile întreprinderii comune potrivit cărora reprezentanții ENEA care fac parte din consiliul director și din comitetul director nu sunt membri ai acestor organe în calitate de reprezentanți ai ENEA nu permit să se înlăture existența unui conflict de interese de natură să aducă atingere principiului egalității ofertanților. Întreprinderea comună arată, astfel, că domnul P., membru al consiliului director, reprezintă Republica Italiană, iar nu ENEA, și că domnul M. face parte din comitetul executiv nu în calitate de reprezentant al ENEA, ci în calitatea sa de expert recunoscut în materie de fuziune nucleară. Cu toate acestea, faptul că nu în calitatea lor de agenți ai ENEA aceste personalități calificate fac parte din organele de conducere ale întreprinderii comune nu este, în sine, de natură să îi împiedice să utilizeze situația lor din cadrul întreprinderii comune pentru a servi interesele agenției naționale italiene, fapt care ar constitui tocmai o situație de conflict de interese.

120 În consecință, această justificare prezentată de întreprinderea comună nu poate fi admisă, ci trebuie, mai degrabă, să se examineze rolul efectiv pe care acești agenți ai ENEA, precum și însăși ENEA au putut să îl joace în redactarea documentelor cererii de ofertă și în special în definirea Specificațiilor tehnice.

121 Astfel, în al doilea rând, întreprinderea comună precizează că nici consiliul director, nici comitetul executiv nu au fost implicate în redactarea documentației referitoare la cererea de ofertă. În răspunsul la întrebările scrise care i-au fost adresate înaintea ședinței, întreprinderea comună a furnizat o relatare deosebit de minuțioasă a diferitelor etape succesive ale elaborării documentelor în cauză. Reclamanta s-a abținut, înaintea și în cursul ședinței, de la orice critică în ceea ce privește aceste declarații ale întreprinderii comune. Or, acestea coroborează susținerile întreprinderii comune potrivit cărora nici consiliul director, nici comitetul executiv nu au jucat nici cel mai mic rol în redactarea documentației cererii de ofertă. În aceste condiții, trebuie eliminată ca nefondată critica întemeiată de reclamantă pe prezența unor agenți ai ENEA în cadrul acestor organe ale întreprinderii comune.

122 În al treilea rând, în ceea ce privește afirmația reclamantei, admisă de întreprinderea comună, potrivit căreia Specificațiile tehnice privind conductoarele TF destinate proiectului JT-60SA au fost supuse validării de către ENEA înaintea lansării cererii de ofertă, trebuie amintit că contribuția Euratom la proiectul JT-60SA trebuia să fie furnizată, din partea Euratom, de Republica Italiană și de Republica

Franceză și că, în această calitate, agențiile naționale ale acestor state membre, și anume ENEA și, respectiv, CEA, au fost consultate, întreprinderea comună substituindu-se acestor agenții pentru atribuirea contractului în cauză.

123 Cu toate acestea, rezultă din explicațiile furnizate de întreprinderea comună în ședință și necontestate de reclamantă că nu s-a confirmat nici că ENEA a putut să beneficieze de transmiterea Specificațiilor tehnice prealabilă lansării cererii de ofertă, nici că aceasta ar fi putut să aibă o influență asupra stabilirii Specificațiilor tehnice într-un sens care s-ar fi dovedit ulterior favorabil intereselor sale. Astfel, întreprinderea comună a arătat, fără a fi contrazisă, că Specificațiile tehnice propuse de ENEA nu fuseseră reținute în final. Aceasta a arătat, în plus, fără a fi contrazisă de reclamantă, că informațiile prealabile pe care ENEA a putut să le obțină din asocierea sa, pe de o parte, la faza de dezvoltare a prototipurilor în cauză în proiectul JT-60SA, precum și, pe de altă parte, la stabilirea Specificațiilor tehnice reținute în final pentru acest proiect nu au putut să aibă ca efect procurarea un avantaj comparativ, întrucât specificațiile în cauză nu aveau consecințe decât asupra calibrajului și a parametrajului instalațiilor utilizate în procesul de cablaj și de acoperire cu înveliș de protecție, iar nu asupra naturii acestor instalații, în timp ce evaluarea ofertelor nu avea ca obiect decât capacitatea candidaților de a dispune de instalațiile în cauză și de a le exploata.

124 În al patrulea rând, din cauza faptului că reclamanta nu a precizat modul în care informațiile confidențiale obținute de un expert al ENEA cu ocazia unei vizite a instalațiilor Nexans Coreea au produs un efect asupra redactării documentației cererii de ofertă, aceste susțineri nu pot fi suficiente pentru a stabili nelegalitatea acestor documente.

125 Din cele de mai sus rezultă că reclamanta nu a reușit să dovedească faptul că cerințele care decurg din documentația cererii de ofertă au fost concepute sub influența și în beneficiul ENEA și nu au putut fi impuse în mod legal tuturor ofertanților.

126 În consecință, afirmațiile întemeiate pe faptul că condițiile prevăzute de documentația cererii de ofertă erau afectate de nelegalitate din cauza unui conflict de interese trebuie să fie înlăturate ca nefondate.

127 Prin urmare, reclamanta nu poate contesta în mod întemeiat că conformitatea Ofertei cu aceste cerințe era o condiție necesară pentru ca aceasta să poată fi luată în considerare de întreprinderea comună. Trebuie, în consecință, să se examineze în prezent dacă în mod întemeiat întreprinderea comună a apreciat că Oferta nu respecta aceste cerințe.

În ceea ce privește legalitatea deciziei de respingere din punctul de vedere al condițiilor prevăzute de documentația referitoare la cererea de ofertă

128 Pentru a contesta decizia de respingere din punctul de vedere al condițiilor prevăzute de documentația referitoare la cererea de ofertă, reclamanta invocă cinci critici suplimentare. În primul rând, în cadrul celui de al patrulea motiv, reclamanta susține că obligația de a accepta contractul-tip și cea de a respecta calendarul de livrare nu constituie „condiții esențiale” în sensul articolului 120 alineatul (4) din Regulamentul de aplicare. În al doilea rând, în cadrul primului motiv, reclamanta reproșează întreprinderii comune faptul că nu a avertizat-o, înaintea adoptării deciziei de respingere, cu privire la interpretarea sa potrivit căreia aprecia că este obligată să îi respingă oferta ca fiind neconformă. În al treilea rând, în cadrul celui de al patrulea aspect al celui de al doilea motiv, reclamanta apreciază că cerințele excesive impuse ofertanților au avut o incidență negativă asupra prețului ofertei sale. În al patrulea rând, în cadrul celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, reclamanta critică participarea unui agent al ENEA la procedura evaluării ofertelor. În al cincilea rând, reclamanta susține că ENEA deținea informații privilegiate în privința sa.

– Cu privire la aplicarea articolului 120 alineatul (4) din Regulamentul de aplicare

129 În cadrul celui de al patrulea motiv, reclamanta susține că rezervele pe care le-a formulat aveau ca obiect „condiții generale” din caietul de sarcini, iar nu „condiții esențiale” în sensul articolului 120 alineatul (4) din Regulamentul de aplicare. Prin urmare, reclamanta apreciază că întreprinderea comună a săvârșit o eroare de drept întemeindu-se pe această dispoziție pentru a-i respinge oferta. Potrivit reclamantei, doar condițiile identificate ca fiind „esențiale” în documentația cererii de ofertă puteau să determine aplicarea articolului 120 alineatul (4) din Regulamentul de aplicare. Mai mult, potrivit reclamantei, în temeiul punctului 4.1 din caietul de sarcini, întreprinderea comună ar fi putut mai degrabă să ignore rezervele decât să respingă oferta.

130 Întreprinderea comună contestă aceste afirmații.

131 Astfel cum s-a amintit la punctul 89 de mai sus, articolul 120 alineatul (4) din Regulamentul de aplicare prevede:

„Ofertele care nu se conformează tuturor cerințelor esențiale descrise în documentația referitoare la cererea de ofertă sau cerințelor specifice precizate în acest document sunt respinse.

Comitetul de evaluare sau [întreprinderea comună] pot solicita ofertanților să furnizeze informații suplimentare sau să clarifice documentele predate împreună cu oferta lor, în termenele precizate.”

132 Pe de altă parte, astfel cum s-a amintit la punctele 73 și 81 de mai sus, punctul 4.1 primul și al doilea paragraf din caietul de sarcini are următorul cuprins:

„Prezentarea unei oferte implică acceptarea tuturor prevederilor contractului-tip și ale anexelor sale, inclusiv a [Specificațiilor tehnice] și a [Specificațiilor de management], precum și renunțarea ofertantului la propriile condiții generale sau speciale.

[Întreprinderea comună] poate să ignore orice rezervă sau clauză de exonerare de răspundere în acest scop care ar fi conținută în ofertă și își rezervă dreptul de a respinge astfel de oferte, fără a trebui să procedeze la o evaluare detaliată a motivelor care determină neconformitatea acestora cu caietul de sarcini.”

133 Interpretarea excesiv de formală propusă de reclamantă, potrivit căreia doar condițiile identificate ca fiind „esențiale” în documentația cererii de ofertă puteau să determine aplicarea articolului 120 alineatul (4) din Regulamentul de aplicare, nu poate fi reținută. Trebuie, dimpotrivă, să se considere ca „esențiale” în sensul acestei dispoziții condițiile din care rezultă clar, la citirea documentației referitoare la o cerere de ofertă, pentru un operator care dă dovadă de o atenție și de o diligență normale, că acestea prezintă un caracter imperativ și că nu au o importanță neglijabilă, având în vedere obiectul contractului în cauză sau scopurile urmărite prin reglementarea care guvernează contractele publice.

134 Astfel cum s-a menționat la punctele 72-91 de mai sus, rezultă în mod clar din documentația referitoare la cererea de ofertă că acceptarea contractului-tip și a calendarului de livrare constituiau condiții imperative, a căror respectare era necesară pentru ca ofertele candidaților să poată face obiectul unei examinări.

135 Mai mult, nu se contestă că rezervele formulate de reclamantă urmăreau să repună în discuție aceste condiții, întrucât acestea se refereau atât la numeroase clauze ale contractului-tip, cât și la calendarul de livrare (a se vedea punctul 17 de mai sus) și afectau în mod substanțial înșiși termenii contractului, precum data intrării în vigoare, calendarul de livrare, principiile de stabilire a prețurilor și răspunderea cocontractantului.

136 Având în vedere importanța lor, precum și întinderea consecințelor care decurgeau în mod clar din încălcarea eventuală a acestor condiții, trebuie, desigur, să se considere că cerințele la care se refereau rezervele formulate de reclamantă constituie „condiții esențiale” în sensul articolului 120 alineatul (4) din Regulamentul de aplicare. În această privință, pentru motivele invocate la punctul 133 de mai sus, împrejurarea că cerințele în cauză au fost denumite „condiții generale” în caietul de sarcini nu împiedică o astfel de calificare juridică.

137 În consecință, reclamanta nu poate susține în mod întemeiat că întreprinderea comună nu putea să respingă Oferta în mod legal pentru motivul că articolul 120 alineatul (4) din Regulamentul de aplicare, întrucât prevedea doar respingerea ofertelor care nu se conformează tuturor cerințelor esențiale descrise în documentația referitoare la cererea de ofertă, nu era aplicabilă în prezenta cauză.

138 Cu toate acestea, reclamanta susține de asemenea că, presupunând chiar că rezervele se referă la condiții esențiale în sensul articolului 120 alineatul (4) din Regulamentul de aplicare, întreprinderea comună nu era obligată să îi respingă oferta, întrucât ar fi putut, în opinia sa, în temeiul punctului 4.1 din caietul de sarcini, să decidă să ignore aceste rezerve.

139 Acest argument, mai întâi, este inoperant, întrucât, astfel cum s-a statuat la punctele 131-137 de mai sus, Oferta putea să fie respinsă în mod legal. Astfel, un ofertant care a prezentat o ofertă neconformă cu cerințele caietului de sarcini nu poate să beneficieze de niciun drept, în temeiul punctului 4.1 din caietul de sarcini, ca oferta sa să fie examinată, chiar și în cazul în care întreprinderea comună ar fi putut de asemenea în mod întemeiat să ignore derogările propuse. Astfel, potrivit punctului 4.1 al doilea paragraf din caietul de sarcini, întreprinderea comună „poate să ignore orice rezervă sau clauză de exonerare de răspundere în acest scop care ar fi conținută în [O]fertă” și, de altfel, aceasta „își rezervă dreptul de a respinge astfel de oferte, fără a trebui să procedeze la o evaluare detaliată a motivelor care determină neconformitatea acestora cu caietul de sarcini”. Din aceste prevederi rezultă, astfel cum s-a statuat la punctul 82 de mai sus, că al doilea paragraf al punctului 4.1, departe de a conferi întreprinderii comune posibilitatea de a lua în considerare eventuale amendamente la contractul-tip și la calendarul de livrare, nu o autoriza decât să ignore eventuale propuneri de derogare și îi permitea să respingă în mod legal orice ofertă neconformă.

140 În orice caz, în ceea ce privește temeinicia acestui argument, trebuie să se observe că conținutul derogatoriu al rezervelor, atât în raport cu clauzele contractului-tip, cât și în raport cu calendarul de livrare, rezulta din însăși oferta prezentată de reclamantă și că aceasta însăși a confirmat de cel puțin două ori în scris (a se vedea punctele 21 și 23 de mai sus), ca răspuns la o solicitare de clarificări care i-a fost adresată de întreprinderea comună (a se vedea punctul 18 de mai sus), că înțelegea să confere rezervelor sale o valoare contractuală. Ținând seama de aceste precizări, întreprinderea comună nu mai putea avea opțiunea de a ignora rezervele fără a denatura Oferta și, de altfel, fără a aduce atingere principiului egalității între candidați, care presupune, în cadrul unei proceduri deschise, ca ofertele prezentate să fie evaluate în mod literal și să nu fie interpretate după bunul plac al autorității contractante.

141 Prin urmare, întreprinderea comună nu putea să facă abstracție de rezervele formulate de reclamantă și era obligată să respingă Oferta fără examinarea sa pe fond, în temeiul dispozițiilor coroborate ale punctului 4.1 din caietul de sarcini și ale articolului 120 alineatul (4) din Regulamentul de aplicare.

142 În consecință, critica întemeiată de reclamantă pe faptul că întreprinderea comună nu putea să adopte decizia de respingere fără a încălca articolul 120 alineatul (4) din Regulamentul de aplicare trebuie să fie înlăturată ca fiind în parte inoperantă, iar în rest și în orice caz ca fiind nefondată.

– Cu privire la critica întemeiată pe faptul că întreprinderea comună nu a avertizat reclamanta nici cu privire la interpretarea sa referitoare la conținutul articolului 4.1 din caietul de sarcini, nici cu privire la intenția sa de a respinge oferta în temeiul articolului 120 alineatul (4) din Regulamentul de aplicare

143 În cadrul primului motiv, reclamanta reproșează întreprinderii comune faptul că nu a avertizat-o, înaintea adoptării deciziei de respingere, cu privire la interpretarea sa potrivit căreia aceasta aprecia că este obligată să îi respingă oferta ca fiind neconformă. Potrivit reclamantei, tăcerea manifestată cu privire la acest aspect de întreprinderea comună a împiedicat-o să își adapteze oferta, să conteste conținutul caietului de sarcini sau să introducă o cale de atac administrativă sau contencioasă înaintea comunicării deciziei de atribuire.

144 Întreprinderea comună contestă această argumentație.

145 Pe de o parte, trebuie să se observe că acest argument este neîntemeiat în fapt, având în vedere că întreprinderea comună a indicat reclamantei, în solicitarea de clarificări pe care i-a adresat-o (a se vedea punctul 18 de mai sus), că, „[î]n cazul în care nu a[r] confirma acceptarea prevederilor contractuale, [Oferta] [ar] fi respinsă fără o evaluare ulterioară”.

146 Pe de altă parte și cu titlu suplimentar, acest argument este inoperant, având în vedere că nicio normă și niciun principiu general nu impune autorității contractante, într-o procedură deschisă, să avertizeze un ofertant în legătură cu neconformitatea ofertei sale în raport cu caietul de sarcini. Astfel, chiar dacă întreprinderea comună nu a avertizat reclamanta despre faptul că aprecia că rezervele făceau ca Oferta să fie neconformă, tăcerea manifestată cu privire la acest aspect nu ar fi avut consecințe asupra legalității deciziei de respingere.

147 Trebuie, așadar, să se înlăture, întrucât este neîntemeiată în fapt și, în plus, este inoperantă, critica întemeiată de reclamantă pe faptul că întreprinderea comună a omis să o avertizeze că, din cauza rezervelor sale, Oferta putea fi respinsă.

– Cu privire la critica întemeiată pe faptul că condițiile disproporționate ale cererii de ofertă au diminuat calitatea Ofertei

148 În cadrul celui de al patrulea aspect al celui de al doilea motiv, reclamanta apreciază că cerințele excesive impuse ofertanților au avut un efect negativ asupra prețului ofertei sale, întrucât costurile de producție au crescut în mod nejustificat.

149 Întreprinderea comună contestă această argumentație.

150 Având în vedere că Oferta a fost respinsă fără a fi examinată, prezentul argument se dovedește inoperant și nu poate decât să fie înlăturat. Astfel, prețul Ofertei și celelalte caracteristici ale acesteia nu au avut niciun efect asupra respingerii sale.

151 În orice caz, în ceea ce privește temeinicia acestui argument, caracterul disproporționat al cerințelor impuse de întreprinderea comună ofertanților nu este dovedit.

152 Pe de o parte, pentru motivele indicate la punctele 96-108 de mai sus, reclamanta nu a reușit să dovedească faptul că calendarul de livrare era lipsit de justificări obiective.

153 Pe de altă parte, reclamanta nici nu a arătat motivele pentru care consideră disproporționate alte cerințe decât calendarul de livrare, la care se referă rezervele pe care le-a formulat.

154 În aceste condiții, pretinsa încălcare a principiului proporționalității nu poate fi dovedită. Drept urmare, reclamanta nu poate critica în mod întemeiat faptul că aceste cerințe au avut un efect asupra calității Ofertei.

155 În consecință, critica întemeiată de reclamantă pe faptul că condițiile disproporționate ale cererii de ofertă au diminuat calitatea Ofertei trebuie să fie înlăturată ca inoperantă și este, în orice caz și în rest, nefondată.

– Cu privire la consecințele participării agenților ENEA la procedura evaluării ofertelor

156 În cadrul celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv, reclamanta critică participarea unui agent al ENEA la procedura evaluării ofertelor. Astfel, domnul M., întrucât a făcut parte din comitetul executiv, ar fi putut în acest fel să aibă un rol decisiv în excluderea Ofertei.

157 Întreprinderea comună contestă această argumentație.

158 Pentru aceleași motive ca și cele enunțate la punctele 120 și 121 de mai sus, temeinicia argumentului întemeiat de reclamantă pe faptul că agenți ai ENEA au putut să se folosească de apartenența lor la consiliul director și la comitetul executiv al întreprinderii comune pentru a influența adoptarea deciziei de respingere depinde de rolul efectiv deținut de aceste organe în adoptarea deciziei menționate.

159 Or, rezultă din declarațiile întreprinderii comune, necontestate de reclamantă, că ofertele prezentate de reclamantă și de consorțiul ICAS au făcut obiectul unei evaluări de către un comitet de evaluare, care a propus respingerea Ofertei din cauza neconformității acesteia cu cerințele esențiale prevăzute în documentația referitoare la cererea de ofertă. Pe de altă parte, este cert că niciun agent al ENEA nu a făcut parte din acest comitet.

160 Trebuie, mai întâi, să se observe că prezența unui agent al ENEA în consiliul director nu poate avea un efect asupra adoptării deciziei de respingere, întrucât reclamanta nu contestă faptul că acest organ nu a intervenit în nicio etapă a procedurii de selecție a ofertelor.

161 Aceeași concluzie este valabilă în ceea ce privește prezența domnului M. în comitetul executiv, deși acest organ a fost totuși consultat înaintea adoptării deciziei atacate.

162 Astfel, rezultă din articolul 124 alineatul (2) din Regulamentul de aplicare că competența comitetului executiv se limitează la validarea rezultatelor evaluării realizate de comitetul de selecție și, mai precis, la atestarea regularității procedurii. Pe de altă parte, între părți nu există divergențe asupra faptului că, în ceea ce privește Oferta, comitetul executiv s-a limitat să valideze observațiile comitetului de evaluare, potrivit cărora aceasta nu era conformă cu cerințele care decurgeau din documentația cererii de ofertă. Or, după cum s-a statuat la punctele 131-141 de mai sus, întreprinderea comună era obligată să respingă Oferta din cauza neconformității sale. Astfel, intervenția comitetului executiv, în circumstanțele specifice ale cauzei, nu a avut niciun efect asupra sensului deciziei pe care întreprinderea comună era obligată să o ia în ceea ce privește Oferta. În aceste condiții, situația de conflict de interese susținută de reclamantă în ceea ce privește prezența unui membru al ENEA cu ocazia reuniunii comitetului executiv care a atestat regularitatea procedurii de evaluare nu este confirmată, fără a fi necesară pronunțarea asupra temeiniciei justificărilor prezentate de întreprinderea comună și referitoare la pasivitatea acestui membru cu ocazia reuniunii în cauză.

163 În consecință, critica întemeiată de reclamantă pe existența unui conflict de interese din cauza participării unui agent ENEA la reuniunea în cursul căreia comitetul executiv s-a pronunțat asupra regularității procedurii de evaluare a ofertelor trebuie să fie înlăturată ca nefondată.

– Cu privire la afirmația referitoare la deținerea de către ENEA a unor informații privilegiate în privința reclamantei

164 În ceea ce privește argumentul întemeiat de reclamantă pe faptul că un agent al ENEA, în cadrul unei misiuni îndeplinite în numele organizației internaționale ITER, ar fi putut avea acces la informații privind o societate din grupul Nexans cu sediul în Coreea, este suficient să se arate că această împrejurare, chiar dacă este exactă, nu a putut să aibă niciun efect asupra legalității motivelor pe care s-a întemeiat decizia de respingere și că, prin urmare, această critică trebuie înlăturată ca inoperantă.

165 Din ceea ce precedă rezultă că, sub rezerva examinării argumentelor întemeiate pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime, care trebuie efectuată în prezent, reclamanta nu poate critica în mod întemeiat respingerea ofertei sale de către întreprinderea comună.

Cu privire la încălcarea principiului protecției încrederii legitime

166 În cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv, reclamanta invocă încălcarea principiului protecției încrederii legitime. În opinia sa, întreprinderea comună a încălcat acest principiu deoarece i-a oferit, de mai multe ori, asigurări cu privire la faptul că nu îi va respinge oferta.

167 În această privință, reclamanta invocă punctul 4.1 din caietul de sarcini, scrisoarea din 19 noiembrie 2009 (a se vedea punctul 18 de mai sus), asigurările care i-ar fi fost date în cursul reuniunii din 25 martie 2010 (a se vedea punctul 24 de mai sus), scrisoarea din 13 aprilie 2010 (a se vedea punctul 25 de mai sus) și, în sfârșit, faptul că întreprinderea comună, în mod voluntar în opinia sa, a „creat o situație ambiguă între noiembrie 2009 și mai 2010, lăsând să planeze îndoiala în ceea ce privește admisibilitatea ofertei sale”.

168 Întreprinderea comună contestă aceste afirmații.

169 Principiul protecției încrederii legitime poate fi invocat în cazul în care administrația Uniunii Europene îi furnizează persoanei interesate asigurări precise, necondiționate și concordante, emise de surse autorizate și de încredere, aceste asigurări trebuind să fie, în plus, de natură să determine persoana căreia i se adresează să nutrească o așteptare legitimă și să fie conforme normelor aplicabile (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 8 mai 2007, Citymo/Comisia, T-271/04, Rep., p. II-1375, punctele 108 și 138, și Hotărârea Tribunalului din 4 februarie 2009, Omya/Comisia, T-145/06, Rep., p. II-145, punctul 117 și jurisprudența citată).

170 Trebuie să se constate că niciuna dintre luările de poziție atribuite de reclamantă întreprinderii comune nu corespunde cerințelor menționate mai sus.

171 În primul rând, astfel cum s-a statuat, punctul 4.1 din caietul de sarcini nu poate fi invocat în susținerea tezei reclamantei, întrucât prevede în mod clar că respectarea fără derogare a contractului-tip și a calendarului de livrări constituie o condiție a conformității ofertelor cu obiectul contractului. Același punct menționează, în plus, în mod clar posibilitatea întreprinderii comune de a ignora orice rezervă și de a respinge ofertele neconforme. În consecință, reclamanta nu poate susține în mod întemeiat că punctul 4.1 din caietul de sarcini constituia o asigurare precisă că Oferta urma să fie examinată în pofida rezervelor.

172 În al doilea rând, în scrisoarea din 19 noiembrie 2009 (a se vedea punctul 18 de mai sus), reclamantei i s-a indicat în mod clar că, exceptând cazul în care rezervele formulate nu aveau nicio valoare contractuală, Oferta putea fi respinsă. O astfel de mențiune nu constituie în mod evident o asigurare precisă că, în pofida rezervelor sale, Oferta urma să facă obiectul unei evaluări.

173 În al treilea rând, reclamanta nu a adus niciun element de probă care poate dovedi că i-au fost furnizate astfel de asigurări în cursul reuniunii din 25 martie 2010. La rândul său, întreprinderea comună contestă cu fermitate susținerile reclamantei, prezentând mărturii circumstanțiate din partea agenților săi. În aceste condiții, reclamanta nu a îndeplinit sarcina probei care îi revine în prezenta cauză.

174 În al patrulea rând, nici scrisoarea din 13 aprilie 2010 nu conținea vreo asigurare care să permită reclamantei să spere că oferta sa va fi evaluată. Astfel, în această scrisoare (a se vedea punctul 25 de mai sus) reclamantei i s-a precizat doar că procedura de evaluare era în curs, că întreprinderea comună nu avea obligația să dezvăluie informații referitoare la această procedură până la finalizarea sa și că reclamanta furnizase precizările care îi fuseseră solicitate. În acest mod, precizările la care se referă această scrisoare sunt cele care au fost furnizate de reclamantă în răspunsul la o solicitare de clarificare care îi fusese adresată și care avea ca obiect să se stabilească dacă rezervele formulate în Ofertă puteau sau nu puteau să fie ignorate (a se vedea punctele 18-21 de mai sus).

175 În sfârșit, în al cincilea rând, chiar presupunând, astfel cum pretinde reclamanta, că întreprinderea comună a „creat o situație ambiguă între noiembrie 2009 și mai 2010, lăsând să planeze îndoiala în ceea ce privește admisibilitatea ofertei sale”, ceea este, de altfel, dezmințit de tot ceea ce precedă, o astfel de împrejurare nu ar îndeplini, în orice caz, cerințele jurisprudenței menționate la punctul 169 de mai sus, care impune furnizarea unor asigurări precise, necondiționate și concordante.

176 În consecință, reclamanta nu poate susține în mod întemeiat că decizia de respingere a fost adoptată cu încălcarea principiului protecției încrederii legitime.

177 Prin urmare, rezultă din tot ceea ce precedă că reclamanta nu poate solicita în mod întemeiat anularea deciziei de respingere și că concluziile prin care se urmărește anularea acestei decizii trebuie să fie respinse.

Cu privire la cererea de anulare a deciziei de atribuire

178 Din considerațiile expuse la punctele 54-58 de mai sus rezultă că respingerea concluziilor prin care se urmărește anularea deciziei de respingere are drept consecință faptul că reclamanta nu a dovedit că este vizată în mod direct prin decizia de atribuire. În consecință, reclamanta nu are calitatea procesuală activă pentru a ataca această decizie, concluziile prin care se urmărește anularea acesteia trebuind respinse ca inadmisibile.

2. *Cu privire la cererea de despăgubire*

179 Potrivit articolului 9 alineatul (2) din Decizia 2007/198, în materie de răspundere extracontractuală, întreprinderea comună este obligată să repare, în conformitate cu principiile generale comune ordinilor juridice ale statelor membre, prejudiciile cauzate de ea însăși sau de agenții săi în exercițiul funcțiunilor lor. În această privință, angajarea răspunderii extracontractuale a întreprinderii comune este supusă întrunirii mai multor condiții, și anume nelegalitatea comportamentului imputat instituțiilor, caracterul real al prejudiciului și existența unei legături de cauzalitate între conduita invocată și prejudiciul pretins (a se vedea prin analogie, în ceea ce privește răspunderea Uniunii și a Euratom, Hotărârea Curții din 29 septembrie 1982, Oleifici Mediterranei/CEE, 26/81, Rec., p. 3057, punctul 16, și Hotărârea Curții din 27 martie 1990, Grifoni/Comisia, C-308/87, Rec., p. I-1203, punctul 6, Hotărârea Tribunalului din 11 iulie 1996, International Procurement Services/Comisia, T-175/94, Rec., p. II-729, punctul 44).

180 În cazul în care una dintre aceste condiții nu este îndeplinită, cererea de despăgubire trebuie să fie respinsă în totalitate, fără a fi necesară examinarea celorlalte condiții (Hotărârea Curții din 15 septembrie 1994, KYDEP/Consiliul și Comisia, C-146/91, Rec., p. I-4199, punctele 19 și 81, și Hotărârea Tribunalului din 20 februarie 2002, Förde-Reederei/Consiliul și Comisia, T-170/00, Rec., p. II-515, punctul 37).

181 În susținerea cererii sale de despăgubire, reclamanta invocă, în ceea ce privește condiția privind culpa, nelegalitatea deciziilor atacate.

182 Or, rezultă din examinarea cererilor de anulare prezentate de reclamantă că aceasta nu poate susține în mod întemeiat că decizia de respingere a fost viciată de nelegalitate. Prezenta cerere de despăgubire trebuie, așadar, să fie respinsă în măsura în care este întemeiată pe pretinsele nelegalități care viciază decizia de respingere.

183 În ceea ce privește întinderea răspunderii întreprinderii comune care poate fi angajată ca efect al deciziei de atribuire, a cărei legalitate nu a fost apreciată în cadrul examinării cererilor în anulare prezentate de reclamantă, trebuie analizat mai întâi dacă poate fi stabilită o legătură de cauzalitate între categoriile de prejudicii invocate de reclamantă și decizia menționată, dacă aceste categorii de prejudicii sunt dovedite și dacă se pot obține despăgubiri.

184 Prima categorie de prejudicii pe care o invocă reclamanta este constituită din cheltuielile efectuate pentru a participa la procedura de cerere de ofertă. Or, rezultă din examinarea legalității deciziei de respingere că reclamanta nu putea sub nicio formă să pretindă să îi fie atribuit contractul, având în vedere că Oferta trebuia să fie respinsă fără examinare. Cheltuielile efectuate de reclamantă pentru a participa la procedura de cerere de ofertă trebuie, așadar, să rămână în sarcina sa independent de legalitatea deciziei de atribuire, întrucât aceasta s-a plasat ea însăși într-o situație care excludea obținerea contractului. În aceste condiții, legătura de cauzalitate dintre prima categorie de prejudicii și decizia de atribuire nu este dovedită. În plus, trebuie arătat că pentru această categorie de prejudicii nu se pot obține despăgubiri, întrucât rezultă din cuprinsul punctului 4.1 din caietul de sarcini că „cheltuielile efectuate cu ocazia pregătirii și a depunerii ofertei nu vor fi rambursate de [întreprinderea comună]”.

185 A doua categorie de prejudicii invocată este constituită din cheltuielile efectuate de reclamantă pentru a contesta legalitatea deciziilor atacate. În această privință, având în vedere că reclamanta solicită obligarea întreprinderii comune la plata cheltuielilor de judecată, nu poate fi admisă cererea prin care se solicită acordarea unei despăgubiri pentru a doua categorie de prejudicii, cu excepția cazului în care s-ar permite reclamantei să fie despăgubită de două ori pentru același prejudiciu. În orice caz, trebuie să se observe că, presupunând chiar că decizia de atribuire ar fi nelegală, s-a statuat că nu era admisibilă o cerere a reclamantei de anulare a acesteia și că cheltuielile pe care pretinde că le-a efectuat în acest scop nu ar constitui, în aceste condiții, un prejudiciu pentru care se pot obține despăgubiri.

186 A treia și a patra categorie de prejudicii invocate se referă la pierderea șansei de a obține contractul, precum și, respectiv, la pierderea avantajului concurențial pe care atribuirea contractului l-ar fi conferit reclamantei. În această privință, rezultă din analiza legalității deciziei de respingere că reclamanta nu avea nicio șansă să obțină contractul. Nu există, așadar, nicio legătură de cauzalitate între decizia de atribuire și pierderea șansei și a avantajului concurențial invocată.

187 Rezultă că, pentru fiecare dintre categoriile de prejudicii susținute de reclamantă, cel puțin una dintre condițiile impuse de jurisprudență lipsește, că cererea de despăgubiri trebuie, așadar, să fie respinsă și că trebuie, prin urmare, să se respingă acțiunea în întregime.

3. *Cu privire la cererea de măsuri de organizare a procedurii*

188 Reclamanta a solicitat Tribunalului, cu titlu de măsuri de organizare a procedurii, să dispună ca întreprinderea comună să prezinte, eventual într-o versiune neconfidențială, oferta tehnică și comercială prezentată de consorțiul ICAS și contractul semnat cu acest consorțiu la 9 decembrie 2010.

189 Întreprinderea comună a prezentat o versiune neconfidențială a contractului, precum și calendarul de livrare inclus în anexa B la contract, dar se opune în rest acestei cereri.

190 Întrucât contractul semnat de consorțiul ICAS a fost prezentat, iar reclamanta nu a contestat întinderea confidențialității impuse de întreprinderea comună, nu mai este nevoie să se statueze asupra cererii de măsuri de organizare a procedurii în ceea ce privește acest document.

191 Întrucât oferta prezentată de consorțiul ICAS nu pare să fie utilă în soluționarea prezentului litigiu, neavând niciun efect asupra legalității deciziei de respingere, cererea de măsuri de organizare a procedurii prin care se urmărește prezentarea acesteia trebuie să fie înlăturată.

Cu privire la cheltuielile de judecată

192 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii măsurilor provizorii, conform concluziilor formulate de întreprinderea comună.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera întâi)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Nexans France la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii măsurilor provizorii.

Azizi Frimodt Nielsen Kancheva

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 20 martie 2013.

Semnături

Cuprins

Istoricul cauzei 1

1. Prezentarea întreprinderii comune 2

2. Atribuirea contractului 2

Procedura și concluziile părților 7

În drept 8

1. Cu privire la cererile de anulare 8

Cu privire la admisibilitatea cererilor de anulare 8

În ceea ce privește admisibilitatea celui de al doilea capăt de cerere prezentat de reclamantă 8

În ceea ce privește calitatea procesuală activă a reclamantei împotriva deciziei de atribuire. 9

Cu privire la temeinicia cererii de anulare a deciziei de respingere 10

Considerații introductive 10

În ceea ce privește legalitatea documentației referitoare la cererea de ofertă 11

– Cu privire la claritatea regulilor aplicabile procedurii cererii de ofertă 11

– Cu privire la justificarea termenelor impuse prin calendarul de livrare 15

– Cu privire la existența unui conflict de interese care a viciat stabilirea condițiilor impuse ofertanților 17

În ceea ce privește legalitatea deciziei de respingere din punctul de vedere al condițiilor prevăzute de documentația referitoare la cererea de ofertă 19

– Cu privire la aplicarea articolului 120 alineatul (4) din Regulamentul de aplicare 20

– Cu privire la critica întemeiată pe faptul că întreprinderea comună nu a avertizat reclamanta nici cu privire la interpretarea sa referitoare la conținutul articolului 4.1 din caietul de sarcini, nici cu privire la intenția sa de a respinge oferta în temeiul articolului 120 alineatul (4) din Regulamentul de aplicare 22

– Cu privire la critica întemeiată pe faptul că condițiile disproporționate ale cererii de ofertă au diminuat calitatea Ofertei 22

– Cu privire la consecințele participării agenților ENEA la procedura evaluării ofertelor 23

– Cu privire la afirmația referitoare la deținerea de către ENEA a unor informații privilegiate în privința reclamantei 24

Cu privire la încălcarea principiului protecției încrederii legitime 24

Cu privire la cererea de anulare a deciziei de atribuire 25

2. Cu privire la cererea de despăgubire 25

3. Cu privire la cererea de măsuri de organizare a procedurii 27

Cu privire la cheltuielile de judecată 27